

- 1) Az alapügy felperesével azonos helyzetben lévő személyre egyrészt nem terjed ki az EK 43. és EK 49. cikk hatálya, másrészt az EK 39. cikk értelmében munkavállalóként kizárólag tényleges és valószínű jellelű munkavégzés esetén tarthat igényt tartózkodási jogra. A kérdést feltevő bíróságnak kell a szükséges tények bizonyítását elrendelnie annak megállapítása céljából, hogy ez-e a tényállás az előtte lévő ügyben.
- 2) Az Európai Unió polgára, akit a fogadó tagállamban az EK 39., EK 43. és az EK 49. cikk alapján nem illet meg tartózkodási jog, az EK 18. cikk (1) bekezdése közvetlen alkalmazásának következtében pusztán uniós polgársága alapján jogosult a tartózkodásra. E jog gyakorlása függ az említett rendelkezés szerinti korlátozó-soktól és feltételektől, azonban a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak kell biztosítaniuk, hogy az említett korlátozások és feltételek alkalmazása a közösségi jog általános elveinek, különösen az arányosság elvének tiszteletben tartásával történjen. Amennyiben megállapítást nyer, hogy az alapügy felperesével azonos helyzetben lévő személy rendelkezik tartózkodási engedéllyel, ez a személy hivatkozhat az EK 12. cikkre abból a célból, hogy a minimexhez hasonló szociális támogatásban részesüljön.

(¹) HL C 44., 2003.2.22.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(második tanács)

2004. szeptember 7-én

a C-469/02. sz. az Európai Közösségek Bizottsága kontra Belga Királyság ügyben (¹)

(Tagállami mulasztás – Munkaviszony-megszakítási segély – Tartózkodási feltétel – Állampolgárságon alapuló közvetett hátrányos megkülönböztetés – Az EK 39. cikke – Az 1612/68/EGK rendelet 7. cikke – Az 1408/71/EGK rendelet 73. cikke)

(2004/C 262/15)

(Az eljárás nyelve: francia)

A C-469/02. sz., az Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazott: H. Michard) kontra Belga Királyság (meghatalmazott: A. Snoecx, később E. Dominkovits) ügyben, egy az EK. 226. cikke alapján, 2002. december 23-án benyújtott tagállami mulasztás megállapítása iránti kereset tárgyában, a Bíróság (második tanács), tagjai C. W. A. Timmermans (előadó), a tanács elnöke, J.-P. Puissochet, J. N. Cunha Rodrigues, R. Schintgen és N. Colneric bírák, főtanácsnok: M. Poiares Maduro, hivatalvezető: R. Grass, 2004. szeptember 7-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

- 1) Azzal, hogy a nemzeti jogszabályok által biztosított munkaviszony-megszakítási segély juttatását és kifizetését attól tette függővé, hogy a személy tartózkodási helye vagy lakóhelye Belgiumban legyen, a Belgiumi Királyság elmulasztotta az EK 39., a munkavállalók Közösségen belüli szabad mozgásáról szóló, 1968. október 15-i 1612/68/EGK tanácsi rendelet 7., és az 1996. december 2-i 118/97/EK tanácsi rendelet által módosított és naprakészé tett, a szociális biztonsági rendszereknek a Közösségen belül mozgó munkavállalókra és családtagjaikra történő alkalmazásáról szóló, 1971. június 14-i 1408/71/EGK tanácsi rendelet 73. cikke alapján fennálló kötelezettségei teljesítését.

- 2) A Belga Királyság köteles viselni a költségeket.

(¹) HL C 44., 2003.2.22.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(második tanács)

2004. szeptember 7-én

a C-1/03. sz. ügyben (a Cour d'appel de Bruxelles előzetes döntéshozatal iránti kérelme): büntetőeljárás Paul Van de Walle és társai, valamint Texaco Belgium SA ellen (¹)

(Környezet – Hulladékok – A 75/442/EGK és 91/156/EGK irányelv – A „hulladék”, a „hulladéktermelő” és a „hulladék-birtokos” fogalma – Kiszivárgott szénhidrogénnel átitatott talaj – Kőolajtársasághoz tartozó benzinkút haszonbérlet formájában történő működtetése)

(2004/C 262/16)

(Az eljárás nyelve: francia)

(Ideiglenes fordítás; a végleges fordítás az „Európai Bírósági Határozatok Tárában” kerül közzétételre)

A C-1/03. sz. ügyben a Bírósághoz az EK 234. cikk alapján előterjesztett előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Cour d'appel de Bruxelles (Belgium) a Bíróságnál 2003. január 3-án nyilvántartásba vett 2002. december 3-i határozatával az előtte Paul Van de Walle, Daniel Laurent, Thierry Mersch és a Texaco Belgium SA ellen a Région de Bruxelles-Capital részvételével folyó büntetőeljárásban terjesztett elő, a Bíróság (második tanács), tagjai: C. W. A. Timmermans a tanács elnöke, J.-P. Puissochet (előadó), R. Schintgen, F. Macken és N. Colneric, bírák, főtanácsnok: J. Kokott, hivatalvezető: R. Grass, 2004. szeptember 7-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

A talajt és a felszín alatti vizeket szennyező, nem szándékosan kifolyatott szénhidrogének az 1991. március 18-i 91/156/EGK tanácsi irányelvvel módosított, a hulladékokról szóló, 1975. július 15-i 75/442/EGK tanácsi irányelv 1. cikkének a) pontja szerint hulladéknak minősülnek. Ugyanez érvényes a szénhidrogénekkal szennyezett talajra, abban az esetben is, ha azt nem termelték ki. Az alapügy körülményei között a benzinkutat ellátó kőolajtársaság csak akkor tekinthető a 75/442 irányelv 1. cikkének c) pontja szerint e hulladékok birtokosának, ha a tárolóberendezések hulladékkeletkeztető szivárgása e társaság magatartásának következménye.

(¹) HL C 44., 2003.2.22.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(első tanács)

2004. szeptember 9-én

a C-70/03. sz. Európai Közösségek Bizottsága kontra Spanyol Királyság ügyben (¹)

(Tagállami mulasztás – 93/13/EGK irányelv – A fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételek – Értelmezési szabályok – Jogszabályok kollíziójára vonatkozó szabályok)

(2004/C 262/17)

(Az eljárás nyelve: spanyol)

(Ideiglenes fordítás; a végleges fordítást az „Európai Bírósági Határozatok Tárában” teszik közzé)

A C-70/03. sz., Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazottak: I. Martínez del Peral és M. França) kontra Spanyol Királyság (meghatalmazott: L. Fraguas Gadea) ügyben, az EK-Szerződés 226. cikke alapján, tagállami mulasztás megállapítása iránt 2003. február 17-én benyújtott kereset tárgyában, a Bíróság (első tanács), tagjai: P. Jann (előadó), a tanács elnöke, A. Rosas és R. Silva de Lapuerta, bírák, főtanácsnok: L. A. Geelhoed, hivatalvezető: R. Grass, 2004. szeptember 9-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1) Azáltal, hogy nem megfelelően ültette át a nemzeti jogrendjébe a fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló, 1993. április 5-i 93/13/EGK tanácsi irányelv 5. cikkét és 6. cikkének (2) bekezdését, a Spanyol Királyság elmulasztotta a fenti irányelv alapján fennálló kötelezettségeinek teljesítését.

2) A Spanyol Királyságot kötelezi a költségek viselésére.

(¹) HL C 146., 2003.6.21.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(első tanács)

2004. szeptember 9-én

a C-72/03. sz. (a Commissione tributaria provinciale di Massa Carrara előzetes döntéshozatal iránti kérelme) Carbonati Apuani Srl kontra Comune di Carrara ügyben (¹)

(Vámmal azonos hatású díjak – Egy közigazgatási területen a márványra az azon kívülre való szállítás esetén kivetett adó)

(2004/C 262/18)

(Az eljárás nyelve: olasz)

(Ideiglenes fordítás; a végleges fordítást az „Európai Bírósági Határozatok Tárában” teszik közzé)

A C-72/03. sz. ügyben a Bírósághoz az EK 234. cikke alapján a Commissione tributaria provinciale di Massa Carrara (Olaszország) által az e bíróság előtt a Carbonati Apuani Srl és a Comune di Carrara között folyamatban lévő eljárásban 2002. december 11-i határozatával előterjesztett, a Bíróságnál 2003. február 18-án nyilvántartásba vett előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, a Bíróság (első tanács), tagjai: P. Jann a tanács elnöke, A. Rosas, S. von Bahr, R. Silva de Lapuerta és K. Lenaerts (előadó), bírák, főtanácsnok: M. Poiares Maduro, hivatalvezető: L. Hewlett, vezető tisztviselő, 2004. szeptember 9-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1) Egy tagállamnak csak egy adott közigazgatási területén szedett és az áruk egy kategóriájára, az árunak a közigazgatási terület határain túlra való szállítására esetén annak súlyával arányosan kivetett adó az EK 23. cikk szerinti vámmal azonos hatású díjnak minősül attól függetlenül, hogy az adót azon árura is kivetik, amelynek végső rendeltetési helye az adott tagállam területén található.